
OBRZEZOWANY (4) *part praet pass impf*

obrzezowany (4), [**obrzazowany**].

obrzezowany (2), **obrzezowan** (2).

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w obrzezować); w formie niezłożonej -ån, w formie złożonej -an-.

sg m N (praed) obrzezowån (2). ◇ [n N (praed) obrzezowåno.] ◇ pl N m pers obrzezowani (2). [subst obrzezowan(e).]

Sł stp s.v. obrzezować, Cn brak, Linde XVI w. s.v. obrzezać.

1. [*Obcinany, odcinany [o zabiegach pielęgnacyjnych przy roślinach]: dobrze ieft/ áby czału przerzeczonego też były obrzázowane wśzytkie látorośli ná ktorych nie zåwiåzał lię owoc. Cresc 1571 317, 315 [2 r.] (Linde).*]

obrzazowany od czego: Około drzewá tá ma być praca/ żeby częŧto było obrzázowano od tarnia kolącego/ y od gåłåzek zbytnich Cresc 1571 66 (Linde).]

2. *Poddawany rytualnemu zabiegowi obcięcia napletka (4) : Wízelki mężczyzná ósmego dnia po fíwem národzeniu będzie obrzezowan [circuncidetur] między wámi w narodziech wálznych BibRadz Gen 17/12, Gen 17/10; iefliby też ci co z poganow vwierzyli/ mieli być obrzezowani y mieli wstáwy zakonne chowác ábo nie? CzechRozm 76, 77v.*

Cf OBRZEZOWAĆ, OBRZEZYWANY